

Pokračujte na str. 14 a 15

vil řadu let v kriminálech, prohlásil: »Ve svém životě jsem byl grázl. Ruku na mne vztáhl mnoho lidí, ale až v hospici jsem poznal, že se dá vztáhnout také. Když mne chce někdo pohladit. Toto prostředí mi pomohlo odpustit těm, kteří mi ublížili.« Nebo si vybavuji příběhy naší pacientky. Měla za sebou znásilňování vlastním otcem, bití, bezdomovectví. Bylo jí 38 let a poslední měsíce před smrtí strávila v hospici. Sama doznala, že nejkrásnější chvíle života prožila až na konci života při těžkém nádorovém onemocnění. Tolik péče, něhy, ládků, zájmu druhých nikdy nezažila. Takovéto příběhy, které zažíváme, jsou naplněním smyslu hospicové péče. Je to místo, kde vše podřizujeme tomu, aby se ze života odcházelo v klidu a smíření. Hospic je něžná, láskyplná péče, dobrá tečka za životem.“